

Sygn. akt IX U 1555/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Elżbieta Nowak

przy udziale-

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2014 r. w Rybniku

sprawy z odwołania **J. S. /J. S./**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość renty (odsetki)

na skutek odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 6 sierpnia 2014 r. Znak (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do wypłaty ubezpieczonemu odsetek ustawowych od wypłaconego mu wyrównania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy należnej za okres od 1 stycznia 2014r do 31 lipca 2014r:

- za styczeń 2014r od 16 stycznia 2014r,

- za luty 2014r do 16 lutego 2014r,

- za marzec 2014r od 16 marca 2014r,

- za kwiecień 2014r od 16 kwietnia 2014r,

- za maj 2014r od 16 maja 2014r,

- za czerwiec 2014r od 16 czerwca 2014r,

- za lipiec 2014r od 16 lipca 2014r

do dnia 12 sierpnia 2014r,

2. oddala odwołanie w pozostałej części.

Sędzia

Sygn.akt IX U 1555/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 06.08.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wykonując prawomocny wyrok tutejszego Sądu z dnia 18.06.2014 r. sygn.akt IX U 291/14 przyznał ubezpieczonemu **J. S.** rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 01.01.2014 r. do 31.12.2014 r. i dokonał jej wypłaty za okres od 01.01.2014 r. do 31.08.2014 r. w wysokości niewuwzględniającej odsetek ustawowych za opóźnienie wypłaty.

Ubezpieczony odwołał się od tej decyzji i wniósł o jej zmianę domagając się wypłaty odsetek za okres od 01.01.2014 r. do 31.08.2014 r. od zaległej renty.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podnosząc, że nie pozostawał w zwłoce z wypłatą ubezpieczonemu renty, gdyż ostatnią okolicznością niezbędną do wydania decyzji przyznającej rentę była data uprawomocnienia się wyroku z dnia 18.06.2014 r. czyli dzień 25.07.2014 r. a wypłaty dokonano 13.08.2014 r.

Pismem z dnia 10.10.2014 r. J. S. cofnął odwołanie, zaś w kolejnym piśmie z dnia 27.10.2014 r. wyjaśnił, że powodem cofnięcia odwołania jest obawa o stan zdrowia przez kolejny stres związany ze sprawą sądową.

Sąd na rozprawie w dniu 05.11.2014 r. uznał cofnięcie za niedopuszczalne w świetle art. 569 kpc bowiem narusza to słuszny interes ubezpieczonego. Sprawa bowiem może być rozpoznana pod nieobecność J. S., a okoliczności sprawy wskazują, że jego

odwołanie jest w znacznej mierze zasadne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

J. S. od 04.09.2011 r. do 31.12.2013 r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

W dniu 05.11.2013 r. złożył wniosek o przyznanie mu renty na dalszy okres.

Lekarz orzecznik ZUS-u w orzeczeniu z dnia 05.12.2013 r. w oparciu o przedłożoną dokumentację medyczną i przeprowadzone badanie uznał, że jest on nadal częściowo niezdolny do pracy do 30.06.2015 r.

Zarzut wadliwości powyższego orzeczenia złożył Główny Lekarz Orzecznik, wskutek czego sprawę skierowano do komisji lekarskiej ZUS-u, która w orzeczeniu z dnia

23.12.2013 r. uznała, że ubezpieczony jest zdolny do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Decyzją z dnia 09.01.2014 r. odmówiono J. S. prawa do renty (akta rentowe).

Ubezpieczony odwołał się od tej decyzji i wniósł o jej zmianę zarzucając błędną ocenę stanu zdrowia przez komisję lekarską.

Rozpoznając odwołanie J. S. w sprawie sygn. IX U 291/14 tut. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego kardiologa, który w opinii z dnia 14.02.2014 r. uznał, że zaawansowanie schorzeń kardiologicznych uzasadnia uznanie ubezpieczonego za nadal częściowo niezdolnego do pracy od 01.01.2014 r. do 31.12.2014 r.

Organ rentowy ani ubezpieczony nie wnieśli zastrzeżeń do powyższej opinii.

Wyrokiem z dnia 18.06.2014 r. sygn.akt IX U 291/14 tut. Sąd zmienił decyzję z dnia 09.01.2014 r. w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 01.01.2014 r. do 31.12.2014 r.

W dniu 23.06.2014 r. organ rentowy złożył wniosek o sporządzenie uzasadnienia i nie złożył on apelacji od tego wyroku wobec czego stał się on prawomocny z dniem 25.07.2014 r. (akta sprawy IX U 291/14).

W dniu 13.08.2014 r. wykonując powyższy wyrok organ rentowy wypłacił ubezpieczonemu należną rentę za okres od 01.01.2014 r. do 31.08.2014 r. nie uwzględniając w wysokości nadpłaty odsetek za opóźnienie.

Termin płatności pobieranej do 31.12.2013 r. renty J. S. miał ustalony na dzień 15-tego (akta rentowe).

W oparciu o powyższe, Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Prawo do odsetek z tytułu opóźnienia w przyznaniu i wypłacaniu świadczeń pieniężnych

z ubezpieczeń społecznych reguluje art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r.

o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U tekst jedn. z 2009 r., Nr 205 poz. 1585) zgodnie, z którym jeżeli Zakład – w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest zobowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego, nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że w rozumieniu powołanego art. 85 ust. 1 ustawy systemowej za uchybienie terminowi uważa się zarówno niewydanie

w ustawowo określonym czasie decyzji przyznającej prawo do świadczeń jak i wydanie błędnej decyzji (odmawiającej prawa mimo spełnienia przez wnioskodawcę warunków jego uzyskania), następnie zmienionej przez Sąd w postępowaniu odwoławczym (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 12.08.1998 r. sygn.akt II UKN 171/98, z 09.03.2001 r. sygn.akt II UKN 402/00).

Zgodnie z utrwalonym w judykaturze poglądem organ rentowy ponosi odpowiedzialność jeżeli odmawiając przyznania świadczenia naruszył przepisy prawa materialnego określające przesłanki nabycia prawa do świadczenia. Sytuacja taka ma miejsce, jeżeli niezbędne okoliczności faktyczne uzasadniające nabycie prawa zostały ustalone

w postępowaniu przed tym organem, a odmowa przyznania świadczenia jest wynikiem błędu organu rentowego (wyrok SN z 15.10.2010 r. III UK 70/10, z dnia 07.04.2010 r. I UK 345/09).

Odnosząc te rozważania do niniejszej sprawy wskazać należy, że komisja lekarska ZUS-u

dokonała błędnej oceny stanu zdrowia ubezpieczonego co zostało stwierdzone

w postępowaniu w sprawie IX U 291/14. Warto zauważyć, iż złożonej w tej sprawie opinii lekarza kardiologa, potwierdzającej stanowisko lekarza orzecznika ZUS-u, organ rentowy nie kwestionował.

Gdyby nie błąd głównego lekarza orzecznika i komisji w ocenie stanu zdrowia J. S. to za ostatnią okoliczność niezbędną do wydania decyzji przyznającej mu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy przyjąć należy orzeczenie lekarza orzecznika ZUS-u z dnia 05.12.2013 roku.

W tej sytuacji zgodnie z art. 118 ust. 1, 2 i ust. 4, 5 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U z 2013r. poz.1440 j.t.) organ rentowy winien był dokonać wypłaty ubezpieczonemu renty w terminie do dnia

15.01.2014 r.

Mimo, że Sąd w wyroku z dnia 18.06.2014 r. nie orzekł o odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, to nie można się zgodzić z poglądem organu rentowego, że za taką okoliczność należy uznać wydanie prawomocnego wyroku. Już bowiem lekarz orzecznik w dniu 05.12.2010 r. uznał ubezpieczonego za nadal niezdolnego do pracy, potem organ rentowy nie kwestionował opinii biegłego kardiologa doręczonego mu w dniu 08.04.2014 r., a mimo to składał wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku w sytuacji gdy nie złożył apelacji przez co bez uzasadnionej przyczyny opóźnił uprawomocnienie się wyroku.

Dlatego też Sąd mając na względzie przepis § 2 ust. 1, 5 § 4 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 01.02.1999 r. w sprawie szczegółowych zasad wypłacania odsetek za opóźnienie w ustaleniu lub wypłacie świadczeń z ubezpieczeń społecznych (Dz.U z 1999 r. Nr 12 poz. 104) na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w pkt. 1 wyroku.

Ponieważ termin płatności renty J. S. miał ustalony na dzień 15-tego żądanie wypłaty odsetek, jak chciał w odwołaniu, za okres od 01.01.2014 r. do 15.01.2014 r. jest niezasadne bo nie upłynął jeszcze termin płatności renty za I.2014 r. Także na uwzględnienie nie zasługuje żądanie ubezpieczonego wypłaty odsetek za okres do

31.08.2014 r. bo rentę należną za ten miesiąc wypłacono mu w dniu 13.08.2014 r. czyli przed ustalonym terminem płatności.

Z tego też względu Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc w pozostałym zakresie odwołanie oddalił jako bezzasadne.

Sędzia: